

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal
sweeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
in de drie maanden. —

WOENSDAG 9 JUNI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen, behalve 35 centen zegelrest, voor elke
plaatsing.

**Kan de gouverneur eener provincie
tot lid der provinciale staten
worden benoemd?**

De ridderschap van Vriesland heeft, in hare vergadering, den 1sten dezer maand gehouden, vijf der uitvallende leden van de provinciale staten verkozen, en in plaats van het zesde lid, den baron VAN HARINXMA THOE SLOTEN, die verzocht had niet meer in aanmerking te worden genomen, met 16 van de 24 stemmen, den baron VAN SYTZAMA, gouverneur van Vriesland, tot lid der staten gekozen.

Zoodra deze stemming bekend gemaakt was en de voorzitter den heer VAN SYTZAMA als lid der staten had geproclameerd, vroeg een van de leden der ridderschap, jonkheer DE HAAN HETTEMA, het woord en verzocht aanteekening in de notulen der vergadering, dat hij zich met die benoeming niet kon vereenigen, naardien, zijnes achtens, de heer VAN SYTZAMA, als gouverneur der provincie, niet verkiesbaar was tot lid der provinciale staten en zijne benoeming streed met de grondwet.

Nadat dit gevoelen, voornamelijk door de heeren VAN BURMANIA baron RENGERS en L. graaf VAN LIMBURG STIRUM was bestreden, en niemand der overige leden zich aan den heer DE HAAN aansloot, stond de heer VAN SYTZAMA op en verklaarde: dat hij het vertrouwen, hetwelk hij genoot, op hoogen prijs stelde; doch, alhoewel van oordeel dat hij verkiesbaar was, evenwel in de geveene omstandigheden, meende deze benoeming niet te moeten aanemen, en gevolgelijk verzocht, dat men tot het stemmen van een' ander' in zijne plaats zou overgaan.

Niettegenstaande deze verklaring, weigerde de vergadering eene nieuwe stemming te bewerkstelligen; waarop Z. H. W. G. het volgende tweeledig voorstel deed: Zal men tot eene nieuwe stemming overgaan? dan wel: zal men aan den gestemden de tijd geven om hieromtrent aan Z. M. te schrijven en daarna Z. H. W. G. besluit afwachten? — tot welk laatste, met 22 tegen 2 stemmen, besloten werd.

Wat nu de vraag betreft, of de gouverneur eener provincie tot lid der provinciale staten kan worden benoemd? — zoewel voor als tegen een toestemmend antwoord schijnen gronden te kunnen worden aangevoerd.

Voor het toestemmend antwoord pleit dat geene bepaling noch der grondwet noch des provincialen reglements den gouverneur van het lidmaatschap der staten uitdrukkelijk uitsluit.

Tegen kan men aanvoeren: 1°. eene bepaling, voorkomende in artikel 4 van het reglement omtrent de zamenstelling der staten van de provincie Vriesland, luidende: »Het lidmaatschap van de staten zal niet kunnen worden uitgeoefend door de griffiers van de provinciale staten en voorts allen zonder onderscheid, welke ter griffie van dezelve staten, of bij het gouvernement der provincie in ambt of bediening zijn.» Nu zou men zeker onder

de uitdrukking »allen welke bij het gouvernement der provincie in ambt of bediening zijn, gewoonlijk den gouverneur niet verstaan; maar daar het artikel zegt, allen ZONDER ONDERSCHIED, en daar het moeilijk te begrijpen valt waarom men den griffier der staten en de geëmploujeerden aan het gouvernement uitsluiten zou, wilde men den gouverneur niet uitsluiten, — zoo zou, niet zonder grond, kunnen worden beweerd, dat de gouverneur hier moet worden geacht begrepen te wezen onder de uitdrukking: allen, zonder onderscheid, welke bij het gouvernement der provincie in ambt of bediening zijn. — Wilde men er eene taalkundige kwestie van maken, zoo zou men zelfs moeten besluiten, dat de gouverneur onder de uitdrukking vervat is. Dan toch wordt de vraag: wat is hier het gouvernement der provincie? — Het gebouw? neen; er wordt niet bedoeld »allen die bij het gebouw in ambt of bediening zijn. Wat dan? de gouverneur? neen; de woorden de gouverneur en het gouvernement worden in het Hollandsch nooit als synoniem gebruikt; er wordt niet bedoeld: »allen die bij den gouverneur der provincie in ambt of bediening zijn.» Er kan dus onder de uitdrukking bij het gouvernement der provincie niets anders bedoeld wezen dan: het morele ligchaam hetwelk men gewoon is onder de benaming het gouvernement der provincie te verstaan; en daartoe behoort inzonderheid en wel allereerst de gouverneur, gelijk tot ieder ligchaam, moreel of materieel, inzonderheid het hoofd behoort.

Tegen de benoembaarheid van den gouverneur pleit 2°. de geest zijner instelling als commissaris des konings. Hij is de commissaris des konings bij de provinciale staten: hij moet toezien dat deze hunne bevoegdheid niet te buiten gaan; hij ontvangt wijders instructiën van den koning waaraan hij gehoorzamen moet, en die in strijd zouden kunnen komen met de vrijheid welke een lid der staten behoort te behouden. Aan de provinciale staten zijn de verkiezingen opgedragen voor de Tweede Kamer; dienaangaande moeten de leden der Staten geheel vrij zijn. Maar is de gouverneur, die instructiën ontvangt, dit ook? Wat zal de gouverneur doen als hij van de regering instructiën ontvangt nopens aangename of min aangename personen die voor de Kamer in aanmerking zouden kunnen komen? Als gouverneur, gehoorzamen en aan- of afraden naar de instructiën? Als lid der staten stemmen, misschien ook wel spreken, — want niets belet een lid der staten eenen candidaat in de vergadering aan te bevelen, — naar zijn gevoelen, in strijd welligt met de instructiën?

Een en ander overwogen, zouden wij overhellen om te besluiten, dat de gouverneur eener provincie, volgens den geest der grondwet en den letter van het provinciale reglement, niet verkiesbaar is tot lid der provinciale staten.

Bevreemdend schijnt intusschen, hoe men de vraag ook beoordeelt, het besluit der ridderschap om derzelve beslechting als het ware over te laten aan den koning. Er was namelijk geschil omtrent de bepalingen of de bedoeling der grondwet, en de uitlegging der grondwet kon niet anders dan

toe. Zoo er eene verklaring der grondwet moest worden gegeven, niemand heeft daartoe het regt dan de grondwetgevende magt. De ridderschap van Vriesland heeft zich in eene zeer ondergeschikte betrekking geplaatst, door, binnen de perken harer bevoegdheid (het benoemen van leden der provinciale staten) andere regels dan die der grondwet te erkennen; want verklaring der grondwet van de kroon vragen, is een anderen regel erkennen dan de grondwet. Alzoo is de grondwet niet meer genoeg: men moet eerst weten hoe de regering ze verstaat.

Beoordeelt de regering nu de vraag gelijk de meerderheid der Vriesche ridderschap, en neemt de heer VAN SYTSAMA zijne benoeming aan, — dan is de zaak daarmede nog gansch niet geëindigd. De provinciale staten van Vriesland kunnen dan, op hunne beurt, alvorens den gouverneur als lid te ontvangen, de vraag onderzoeken; en beantwoorden zij die mede toestemmend, dan nog is de vraag niet beslecht. Wanneer de gouverneur daarna in de vergadering der Staten tot de benoeming van een lid der Kamer zal hebben medegestemd, zal de Kamer bij het onderzoek der geloofsbrieven ook haar oordeel hebben over de benoembaarheid van eenen gouverneur tot lid der staten-vergadering.

Buitenlandsche berigten.

RUSLAND en POLEN.

St. Petersburg, 29 mei. De erfgroofoorst en zijne gemalin zijn op hunne reis naar Moskau te Newgorod aangekomen. Bij eene keizerlijke ukaze is de erfgroofoorst tot lid van den rijksraad benoemd. (P. St. Z.)

DUITSCHLAND.

Hannover, 2 juni. De koning heeft heden de algemeene standevergadering met de volgende troonrede geopend: »Doorluchtigste, Doorluchtige, Hoogeborene, Waardige, lieve Getrouwen! Ik ben verheugd geweest na de standen van mijn koninkrijk te kunnen oproepen. Slechts omstandigheden, buiten mijne magt gelegen, konden zulks vertragen. Voor menigeen onder u kon de vertraagde oproeping bezwaar hebben. Maar uwe talrijke deelneming aan deze vergadering in het gevorderde seizoen moet algemeene bevrediging baren. Want zij is een bewijs der heerschende vaderlandzucht gezindheid in het land, waaraan ik nimmer opgehouden heb te gelooven. Een gefoel hetwelk mij steeds benoedigde onder de vele en groote moeilijkheden die ik overwinnen moest om den dierbaarsten wensch mijns harten, de tot standbrenging der staatsregeling, te bereiken. Ik zal geen langer zamenblijven van u vorderen, dan het welzijn des lands vereischt tot regeling van zaken die geen uitstel lijden. De gebeurtenissen door welke, gedurende bijna een jaar, de aardsche horizon op eene bedenklijke wijze was beïnvloed, zijn u niet vreemd kunnen blijven. Ik was overtuigd dat die maatregelen te nemen welke mijn koninkrijk opgelegde. Met genoeg kan ik intusschen bijvoegen, dat daartoe geene veranderingen in mijn koninkrijk getrouwe onderdanen hebben bijgedragen. Uitgaven konden niet vermeden worden, maar zij zijn allen den vrede, deaan hoogen prijs te betalen, van den hemel af te maken. Maar het welzijn des vaderlands is het noodig geroep te zijn tot een vroeger verdediging. Gij allen kent onze verplichtingen ten dien aanzien jegens den Duitschen bond, en ter vervulling daarvan reken ik te stelligter op uwen

trouwen bijstand, op uwe ernstige medewerking, daar gij weten moet dat niemand het ware heil van allen meer en opregter ter harte gaat dan mij. God behoede dit gelukkige land! Want zoo durf ik het boven veel andere met vrolijke dankbaarheid jegens de Voorzienigheid noemen. Ik hoop en vertrouw, in alles wat de openbare betrekkingen van Duitschland aangaat bij u dezelfde gevoelens en grondstellingen te vinden, waardoor ik steeds bestuurd wordt en doordrongen ben. Deze zijn, dat Duitschland als één geheel altoos sterk en magtig zij; dat het zijne regten zal verdedigen; dat het geen gevaar te duchten heeft, zoo lang wij vereenigd en eensgezind blijven. Dat dit steeds het geval zij, is mijn vurigste wensch. Ik verklaar de algemeene standenvergadering geopend." (Hann. Zeit.)

PRUISSEN.

Berlijn, 4 juni. Men leest in de Staats-Zeitung: Het gebrek aan oorspronkelijke blijspelen heeft de directie der koninklijke tooneelspelen te Berlijn aanleiding gegeven om prijzen daarvoor uit te loven. De begeerde stukken moeten 2½ à 3 uur duren, niet bewerkt zijn naar andere blij- of tooneelspelen, hetzij in plan of bijzonderheden, noch uit eene vreemde taal worden overgezet; zij moeten zich onderscheiden door goed geteekende karakters, interessante handeling, alsmede door gekunstelen, beschaafden en humoristischen stijl. Voor het best gekeurde blijspel zal een honorarium van honderd dukaten, voor het naastbijkomende 60 dukaten worden betaald. De stukken moeten voor den 1sten november 1841 ingezonden zijn.

ENGELAND.

Londen, 5 juni. Woensdag zijn de debatten over het bekende voorstel van sir R. Peel in het Lagerhuis hervat, en niet voor dezen nacht ten 3 ure geëindigd. Behalve vele minder bekende leden, hebben sir G. Grey, dr. Lushington, de heer D. O'Connell, en niet het minst de heer Sheil, ten voordeele der tegenwoordige ministers, en daarentegen lord Stanley, sir W. Follett en anderen, tot verdediging der genoemde motie het woord gevoerd. Van de zijde der eersten is hoog opgegeven omtrent alles wat door het thans bestaand kabinet, door de voortzetting van gewenschte hervormingen, de bevordering van het openbaar onderwijs, de bevrediging van Ierland, de afschaffing der slavernij, het openen van den handel met Oostindië, en de vereeniging der Canada's, verrigt is: terwijl van de andere zijde het doeltreffende van sommige dezer maatregelen betwist, of het slagen daarvan aan de medewerking der Torypartij is toegekend geworden. Alvorens tot stemming over te gaan, heeft het Huis lord J. Russell en sir R. Peel nog nader gehoord. Eerstgenoemde trachtte te betoogen, dat het menigvuldiger afstemmen van wetsontwerpen als een natuurlijk gevolg der hervormingsbill moest worden aangemerkt; dat het ondersteunen der ministers door leden der tegenpartij, gedurende den laatsten tijd, ook toen sir R. Peel aan het roer der zaken stond, niets vreemds was; dat de hooge stand der publieke fondsen de beste wederlegging der beschuldiging van een verkeerd financieel beheer opleverde, enz.; terwijl zijn lordschap, ten slotte, vrij duidelijk te kennen gaf, dat in elk geval tot eene ontbinding van het parlement zou worden overgegaan, maardien de te gelijke verdeling der partijen in het Lagerhuis zoodanig beroep op de natie onvermijdelijk maakte.

Sir R. Peel ontwikkelde hoofdzakelijk, hoe zijn eigen bijstand en die zijner vrienden de ministers in staat had gesteld om sommige goede maatregelen tot stand te brengen, en de invoering van andere, die voorgesteld en door hen zelve afgekeurd waren, zoo als de stemming bij halotage, af te wenden. Indien, vroeg hij, de toestand der financien zoo gunstig was als lord Russell beweerd had, van waar kwam dan een tekort van ottelijke miljoenen in de schatkist?

Bij de daarop gevolgde beslissing, is het voorstel van sir R. Peel, met 312 tegen 311 stemmen, en alzoo met de meerderheid van ééne stem, doorgeslagen, waarop door lord J. Russell werd aangekondigd, dat hij in de zitting van maandag den weg zou mededeelen, dien het gouvernement daacht in te slaan, terwijl hij thans alleen zeggen kon dat dan slechts die wetsontwerpen wegens uitgaven van gemengden aard ter tafel gebragt zouden worden, wier mistel de openbare dienst te gevoelig strekken zou, en dat hij de voorgeslagen graanwetten vooralsnog zou laten berusten.

Sir R. Peel is door een groot aantal menschen, welke de zitting op de tribunes bijgewoond hadden, als in gezegpraal tot aan zijne woning begeleid geworden.

Omtrent de nadere gebeurtenissen in China, wier

hoofdinhoud bereids mit télégrafische dépêches bekend was, zijn thans nadere en uitvoerige berichten ontvangen. Daaruit blijkt dat kapitein Elliot, ongeduldig geworden over het niet ten uitvoer brengen van het gesloten tractaat, onder voorwendsel dat door den commissaris Keshen de keizerlijke goedkeuring daarvan nog niet was ontvangen, eene stoomboot naar de Bogue gezonden had, om dat antwoord af te halen; maar dat, in stede van goedkeuring, hem vier edicten zijn geworden, in welke gezegd wordt dat, dewijl de oproerige oogmerken der vreemdelingen nu duidelijk gebleken waren, er niets anders overbleef dan hen uit te roeijen, en hunne hoofden, alsmede de gevangenen, naar Peking te zenden.

Keshen, die het tractaat gesloten heeft, moest, volgens een dezer edicten, een geregteijk onderzoek ondergaan, hoewel hem zijn commando toen nog gelaten werd, en ook de admiraal Kewan is gedegradeerd geworden. Naar verschillende provinciën waren bevelen gezonden, om troepen naar Canton te doen oprukken.

Op het vernemen van dit alles, deed Elliot, den 25sten februari, de forten op de Bogue aantasten en innemen, waarbij de Chinezen talrijke dooden en gekwetsten, de Engelschen niet meer dan zes gekwetsten hebben gehad. Ongeveer duizend Chinezen zijn, bovendien, te Wantong gevangen genomen, maar schijnen kort daarop weder in vrijheid gesteld te wezen.

Nadat nog onderscheidene gevechten geleverd waren, zijn de Europese factorijen te Canton, den 18den maart, door de Engelschen bezet, en hebben zij de vlag hunner natie daarop geheschen. Aan de inwoners zijn proclamatiën uitgevaardigd, waarin gezegd wordt, dat hunne stad gespaard zou worden, ten zij een langduriger tegenstand het keeren van geweld met geweld mogt noodig maken.

Een nieuwe wapenstilstand, den 20sten dier maand gesloten, is door de Chinese regeering even min als het vroeger tractaat goedgekeurd, maar Keshen, ter voldoening aan uit Peking ontvangen bevelen, toen in boeijen naar die hoofdstad opgezonden.

De commodore Bremer was daarop om versche troepen naar Calcutta gestevend, maar ondervond grooten tegenstand bij de Bengaalsche vrijwilligers, die op het ontruimde eiland Chusan veel door ziekten en ontbering hadden uitgestaan.

— De hoop dat de President door de Fortitude was gezien, is gebleken ijdel te zijn geweest. Men maakt zich over het lang uitblijven van het stoomschip de Britannia ongerust.

FRANKRIJK.

Parijs, 5 juni. De Kamer der pairs heeft zich met een amendement van den generaal d'Ambrugeac, op het vierde artikel der wet op de recrutering bij het legar vereenigd. Op zich zelve is de zaak niet zeer gewichtig, maar zij wordt het daardoor, dat deze wijziging eene vertraging in de uitvoering van het geheele ontwerp ten gevolge zal hebben. Sommige ministers betoonen zich dan ook over het besluit der pairs hoogst ontevreden, en men spreekt er zelfs van dat de minister van oorlog, maarschalk Soult, zijn ontslag zou hebben gevraagd.

Over het algemeen wordt geloofd, dat de Kamer der pairs eene gelegenheid gezocht heeft om te toonen, dat zij niet verplicht is hare goedkeuring te hechten aan alles wat door de gedeputeerden aangenomen was.

— De koningin-weduwe van Spanje, Maria Christina, houdt zich ijverig bezig met de samenstelling van gedenkschriften, welke men zegt dat zeer belangrijk zullen zijn.

— Het nieuwe Spaansche kabinet wendt pogingen aan om eene leening van zestig miljoen realen te sluiten maar had daarin, volgens de laatste berichten, nog niet kunnen slagen.

BELGIE.

Brussel, 6 juni. Mgr. de bisschop van Gent heeft aan Mgr. Antonucci, voormaligen pauselijken zaakgelastigde in Holland, eenen herderlijken ring ten geschenke gezonden als een blijk van erkentelijkheid voor de diensten, welke laatstgenoemde prelaat met even veel ijver als wijsheid aan het Zeeuwsche gedeelte van het bisdom van Gent sedert acht jaren heeft bewezen.

— Te Gent is gisteren de prachtige katoenspinnerij van den heer de Hemptinne eene prooi der vlammen geworden, zijnde er niets dan de muren blijven staan. De schade wordt op twee maal honderd duizend franken begroot.

Binnenlandsche berichten.

Amsterdam, 7 juni. Naar men verneemt is de zoo zeer gunstige stemming der Fransche gedeputeerden,

ten aanzien van het handelstraktaat met Holland, gedeeltelijk toe te schrijven aan den gunstigen invloed, die door onzen achtingswaardigen gezant R. Fagel op vele leden van het bestuur en der Kamer wordt uitgeoefend, en is Zijne Exc. in zijne prijzenswaardige pogingen krachtadig ondersteund door vlugschriften en ophelderingen, vervaardigd door den heer W. H. Lans, curator der weeskamer te Suriname, doch zich thans tijdelijk te Parijs bevindende; gemelde heer heeft zich meermalen door zijne geschriften bij den Nederlandschen handel verdienstelijk gemaakt. (Handelsblad.)

's Gravenhage 6 juni. Men verneemt, dat Z. M. aan jhr. S. J. Sundberg van Essenburg, als werkend lid van den Raad van State, een eervol ontslag heeft verleend.

— Ook verneemt men, dat de tweede luitenant C. A. F. W. Wollweber, van het regiment jagers, W. L. Bollaert, van het 2de, en F. van Ketwich, van het 7de regiment infanterie, in hunne rang en ancienniteit door Z. M. zijn overgeplaatst bij het wapen der infanterie van het leger in Oost-Indiën.

— Z. M. heeft benoemd voor de vergadering van de algemeene synode der hervormde kerk, welke op den 7den juli aanstaanden zal worden gehouden: tot president, den heer G. Benthem Reddingius, theologisch doctor en predikant te Assen, secretaris van het provinciaal kerkbestuur van Drenthe; tot vice-president, den heer G. van der Tuuk, predikant te Berlicum, en secretaris van het provinciaal kerkbestuur van Vriesland; en tot deszelfs secydrus, den heer C. L. van den Broek, predikant te 's Gravenhage.

Z. M. heeft voorts benoemd tot leden van het bestuur der protestantsche kerken in Limburg: uit Maastricht, de heeren W. F. C. van Laak, predikant te Maastricht; J. W. Suringar, theologisch doctor en predikant te Maastricht; F. van Panhuyse, administrateur van 's rijks schatkist, ouderling te Maastricht, en jhr. L. A. B. Vrythoff, provinciaal inspecteur der belastingen en ouderling te Maastricht; en uit het hertogdom Limburg, de heeren L. A. Preusser, predikant te Heerle; J. G. Harger, predikant te Meerßen; J. A. Wimer, notaris en ouderling te Meerßen. Voorts heeft Z. M. benoemd tot president van het bestuur, den predikant W. F. C. van Laak, en tot secretaris, den predikant J. W. Suringar.

Z. M. heeft benoemd tot leden van het collegie van toezigt op de financiële administratie der protestantsche gemeenten in Limburg, de heeren: M. C. Straeter, en W. F. C. van Laak, beiden predikant te Maastricht.

— Men verneemt, dat tot leden van het geneeskundig genootschap te Brugge benoemd zijn de heeren: J. C. B. Bernard, hoogleraar; P. L. Beckers, inspecteur-generaal van de geneeskundige dienst; en G. C. van de Kastele, med. doct. te 's Gravenhage.

— Van wege de stad Leiden zijn tot leden van de provinciale staten van Zuid-Holland herkozen de heeren P. du Rieu, en mr. J. L. Cremer van den Bergh van Heemstede.

— Van wege de stad Dordrecht, tot continuatie, de heer L. R. Geyvaerts.

— Voor het kiesdistrict, hoofdplaats Bodegraven, bij continuatie, de heer W. Zahn.

— In de vergadering van den raad der stad Haarlem, is tot lid van de provinciale staten van Noord-Holland herkozen jhr. mr. D. A. W. van Tets van Goudriaan.

— Door het landelijk kiescollegie van het 1ste district van Noord-Holland is tot lid der provinciale staten herkozen de heer A. de Carpentier.

Nijmegen, 6 juni. Men verneemt thans, dat het Z. M. behaagd heeft gisteren op de audiëntie te Arnhem te kennen te geven, dat hoogstdezelve op vrijdag den 12den dezer Nijmegen met een bezoek zal vereeren, Z. M. zoude alsdan tegen 9 of 10 ure des morgens met het stobmjagt alhier arriveren en hoogstdezelve plegtigen intogt doen.

Mengelwerk.

De rebel van Hoogstraten.

— Nu is de beurt aan u, majoor, zeld een officier der lanciers, zich op zijnen stroobos omwendende, die hem tot leger strekte.

— Gij hebt veel ondervonden, majoor, gedurende de lange oorlogen waaraan gij hebt deel genomen, en kunt ons dus menige merkwaardige geschiedenis verhalen, — voegde er een jong officier bij, die eerst onlangs in het leger van den aartshertog ALBERTUS VAN OOSTERRIJK was aangekomen.

— Of ik veel ondervonden heb! zeide de majoor WITZLEBEN, en zette zich op zijn gemak op de houten bank, terwijl hij zijne groote knevels streek, die, als een paar priemen ineengedraaid, ver vooruitstaken.

— Nu, gij moet ons dus eenig verhaal ten beste geven, want de beurt is nu aan u, om te vertellen, — zeide de officier der lanciers.

— Welaa! dan, het zij zoo! hernam de majoor en ledigde zijn glas dik bier, waarvan het schuim over de tafel liep.

Alle toehoorders maakten zich gereed om oplettend te luisteren. Het waren zeven officieren, die om het vuur in de tent van den majoor WITZLEBEN zaten, die midden in het Spaansche leger onder de muren van Ostende was opgeslagen. De belegering deser stad, die den 5den juli 1601 begon, eindigde eerst, naar men weet, op den 20sten september 1604. Zoo de dagen gedurende deze drie jaren door de aanhoudende gerechten tegen de Hollanders, de meesters der vesting, spoedig genoeg voorbijgingen, dan duurden de nachten des te langer, en om de eindeloze bivak- en wachturen wat te verkorten, had de majoor der lanciers de gewoonte ingevoerd, om eenige zijner vrolijkste kameraden om zich te verzamelen. Het waren alle dappere soldaten, die meer dan eens op het slagveld daarvan proeven hadden gegeven, en die even weinig vrees koesterden om den strijd met de wijn- of bierkan aan te gaan, als den vijand onder de oogen te zien, en het eene even lustig als het ander volbragten. Als zij des daags naar ond' krijgsgebruik wakker gevochten hadden, hielden zij des avonds hunne drinkgelagen, niet alsof zij te midden van den oorlog in het leger, maar alsof zij zich in eene goede herberg in het garnizoen bevonden.

De glazen werden gevuld en geleidigd, dat het een wonder was om te zien; een Vlaamsch schilder zou in de afwisselende gestalten de schilderachtigste onderwerpen voor zijn penseel gevonden hebben. Nog meer belangstelling zou deze tent, de tent der duivels genaamd, den romanschrijver ingeboezemd hebben door de verhalen, die steeds de drinkgelagen vergezelden. Er werden geschiedenissen opgedischt van alle mogelijke klouren, vrolijke en treurige, tragische en komische. Het waren meestal episodien uit het groote drama van den godsdienstoorlog, waardoor België en Frankrijk gedurende de laatste jaren van de 16de en het begin der 17de eeuw verwoest werden; en wie zou deze episodien beter hebben kunnen voordragen, dan die lanciers, die de helden en hoofd-deelnemers derzelve geweest waren?

De majoor WITZLEBEN vulde zijn glas tot aan den rand, ledigde het in ééne teug en begon als volgt:

Het was een warme namiddag van het jaar 1602. Twee troepen Spaansche ruiters trokken, niet ver van elkander verwijderd, langs den weg, die van Brussel naar de Maas leidt. De aanvoerders reden vertrouwelijk naast elkander, en spraken ernstig over hunne krijgsondernemingen. Beiden waren zij partijgangers, die zich in het Spaansche leger beroemd hadden gemaakt; beiden waren den schrik der vijandelijke grensprovinciën, en soms ook wel der neutrale. Ofschoon naar karakter en gevoelens elkander geheel tegenstrijdig, waren zij echter goede vrienden, en er was tot dusverre nog geene oorzaak tot ijverzucht of rijd in hunne naauwverwante betrekkingen tusschen hen ontstaan. De een was JACQUES DU TERRAIL, een Fransch edelman, die, deelgenomen hebbende aan de zamenzwering van BIRON, nog ter regter-tijd uit zijn vaderland had weten te ontkomen, en in het Spaansche leger dienst had genomen, waar hij zich spoedig door zijne dapperheid en krijgskundige bekwaamheden onderscheidde. Hij was jong en een zeer schoon man; maar ofschoon dapper als de beste krijgsmann, streefde hij toch meer naar genot dan naar eer, en trok goeden buit boven den roem voor. De vrouwen, de wijn en het spel waren de lust van zijn leven. Overigens gulhartig en mild jegens ieder, was hij de vriend van iedereen, en werd door de soldaten als een vader bemind, want hij gaf hun altijd het beste gedeelte van den buit. Zijn naam alléén deed steden en dorpen sidderen, en overal waar zijne boogschutters met hunne roode sjerpen en vederbossen doortrokken, verborgen de bewoners hunne kostbaarheden, en vlugten met vrouw en kind.

De andere, THOMAS VILLER, zoon van eenen koopman uit Tirmont, was meer bejaard, maar was nog in de kracht des levens. Oorspronkelijk voor den handel bestemd, was hij vroegtijdig gehuwd, maar de dood had deze weinig gelukkige verbintenis verbroken. Nogmaals had hij zijn geluk in den echt beproefd, maar met geen beter gevolg. Ditmaal had hij eene weduwe gehuwd, die juist wel niet meer den bloei der jeugd, maar goede gouden carols en landgoederen in over-

vloed bezat. Maar nu drukte hem de last en ongewoonheid des rijkdoms evenzeer, en werd hem onverdragelijk toen de gierigheid daar nog bijkwam. Een bijzonder ongeluk trof THOMAS VILLER daarenboven. Hij werd door eenen zijner beste vrienden geruïneerd, en verloor ook nog het erfdeel zijns vaders. Deze stierf spoedig daarna, en hij bevond zich in volslagen armoede. Geheel verlaten, en verbitterd door die zware beproevingen, gaf de arme THOMAS zich in den beginne aan de wanhoop over; maar daar de wanhoop hem intusschen geene middelen tot onderhoud kon verschaffen, trad hij als gemeen soldaat in het regiment van den hertog VAN AERSCHOT in dienst. De rampen van zijn leven hadden hem eene groote verachting van den dood ingeboezemd; hij trotseerde dus alle gevaren, en ondernam de grootste waagstukken. Spoedig onderscheidde hij zich zoo zeer, dat hij den rang van ritmeester verwierf, en de aartshertog hem het kommando over twee kompagnien vrijwillige ruiters opdroeg, waarmede hij den schrik der vijandelijke gewesten werd; maar op bevriend, op onzijdig grondgebied wist hij de strengste krijgstucht te bewaren.

Deze man was van een ernstig, terughoudend karakter, en slechts op zijn gelaat kon men de smarten ontspijeren, die zijn leven vergiftigd hadden. Vol wantrouwen, waande hij dat iedereen hem in den weg stoude, en hij vermeed dus alle menschen. Slechts een enkele zijner kameraden had zijn vertrouwen weten te winnen, namelijk DU TERRAIL, die hem eens midden uit eenen vijandelijken troep ruiters bevrijd had, en als een echte lansdrager niet een enkel woord tot dank daarvoor had willen aannemen. Met al zijne overige kameraden hield hij zich op eenen beleefden voet, maar op eenen zekeren afstand.

Nadat zij een tijdlang naast elkaar waren voortgereden, lieten zij hunne kompagnien halt houden. Zij stegen onder het lommer van eenige groote eiken af, om uit te rusten, terwijl de ruiters de paarden voederden.

— Nu, THOMAS, zeide DU TERRAIL, het lot moet dus beslissen, daar gij, hoewel de oudste van ons beide, weigert om te kiezen?

— Wat raakt het mij, waarheen ik trek, naar Erkelens of Weert? antwoordde de Brabander. Mij valt toch altijd het slechtste lot ten deel, of ik nu zelf kies, dan wel het toeval laat beslissen.

Zonderling mensch! hernam DU TERRAIL. In den strijd zoo dapper, en toch zoo weinig op het geluk vertrouwende. Als ik dacht, zoo als gij, en niet op den gunstigen uitslag van al mijne ondernemingen vertrouwde, dan zou ik rustig met de armen over elkaar geslagen in mijne tent blijven, en slechts de dringendste nood zou mij daarnit kunnen drijven. Zeg mij toch, wat u dan altijd in het zadel kan brengen en den degen doen trekken, als het niet de eerezucht en lust naar buit is, zoo als bij mij?

— Wat? bromde de ritmeester THOMAS voor zich heen. Het verlangen om maar hoe eer hoe beter aan een eind te komen.

DU TERRAIL lachte luidkeels, en ledigde in twee teugen zijne veldflesch.

— Wat mij betreft, mijn vriend, hernam hij, zoo vind ik niet dat het leven juist het slechtste ding in de wereld is, als mijne zak maar weder vol wordt zoo dra hij ledig is, en zoo lang er goeden wijn en schoone vrouwen in de Nederlanden zijn.

— Dat komt omdat het leven u nooit zoo bedrogen heeft, zeide VILLER met bitterheid.

— En wie weet of de dood ook zijn bedrog niet heeft? vroeg de Franschman.

— Ten minste bestaat de mogelijkheid, dat men niet als nu door iedereen bedrogen wordt, behalve door zijn paard en hond.

— Gij vergeet mij, THOMAS, zeide DU TERRAIL, een weinig gevoelig.

Een bitter lachje speelde om de lippen des Brabanders.

— DU TERRAIL, zeide hij, onze vriendschap heeft de proef nog niet doorgestaan. Gij hebt mij uit eenen hoop Hollandsche ruiters bevrijd, waarvoor ik vervallen was. Hetzelfde hadt gij voor iederen anderen uwer kameraden gedaan. Dankbaarheid heeft mij aan u verbonden. Maar het hart zoekt een hart, waarmede het zijne gevoelens kan deelen, en ik hoopte...

— En hebt gij u in uwe hoop te leu gesteld bevonden? viel hem DU TERRAIL misnoegd in de rede.

— Dat vrees ik, antwoordde de ritmeester, onze wegen loopen te ver uit elkaar, dan dat wij elkander altijd zoo nabij zouden kunnen zijn.

— Dwaalt gij niet? vroeg de Brabander.

niets dan zwarte gedachten, en wij vervullen slechts dulle plannen. Maar om uwen kwaden luim intusschen te sussen, hebt gij slechts een paar schoone oogen noodig, en die zult gij, wil ik wedden, bij gelegenheid wel eens vinden.

— De ritmeester werd ongeduldig, alsof het gesprek hem onaangenaam begon te worden.

— Laat ons daarom loten, zeide hij, welken weg wij zullen inslaan. Ik wed dat mij Weert ten deel valt, want daar is weinig roem te halen, en veel te verliezen.

DU TERRAIL nam eenen stroohalm, brak dien in twee ongelijke stukken, en liet den ritmeester trekken. Hij trok het kleinste gedeelte.

— Heb ik het niet gezegd? riep hij lagohende. Ik moet naar Weert. Het lot is mij niet gunstig, naar gij ziet.

— Hoe kunt gij toch zoo spreken? zeide DU TERRAIL, op ontevreden toon. Heeft de fortuna u niet in al uwe ondernemingen begunstigd?

— Als ik voor anderen brand en moord, als ik misdaad op misdaad op mijn geweten stapel, ja. Maar als ik voor mijn eigen voordeel handel, neen!

— Waarachtig, kameraad, ik geloof dat gij goed op weg zijt om monnik te worden, zeide de Franschman met bijtenden spot. Gij spreekt zoo goed als men zelfs in het klooster niet spreken kan. Voor gij echter den kruin laat scheren, laat ons nog eerst op het geluk van onze wapenen, en onze vriendschap drinken.

Met deze woorden ledigde hij de rest van zijne veldflesch, na met den ritmeester geklonken te hebben.

— Wat is er bestendig hier op aarde, ten zij de verveling en de last des levens, als men niets ter wereld meer te hopen heeft?

Met deze woorden wendde THOMAS zich tot een' zijner soldaten:

— Laat den trompottor het sein tot opzitten blazen!

Zijn bediende bragt zijn paard, en hij steeg op, terwijl zijne troep zich schaarde.

— Nu, waarwel DU TERRAIL, zeide hij, zijnen vriend de hand drukkende. Onze wegen loopen hier uit elkaar; de uwe gaat naar de Maas, de mijne naar Weert.

— Tot wederziens, THOMAS, antwoordde de Franschman, en drukte den ritmeester hartelijk de hand.

Terstond daarop stelden zich beide troepen in beweging, en weldra was de eene in eene digte stofwolk, die onder de hoeven der paarden opwarrelde, uit het gezigt verdwenen.

DU TERRAIL had in last de kleine stad Erkelens te overrompelen, die, tot Gelderland behoorende, midden in het graafschap Jülich gelegen en met een kasteel voorzien was, dat door eene zwakke bezetting van den hertog van Kleef verdedigd werd. De stad en alle omliggende dorpen hadden alles wat hun sedert den inval van den admiraal MENDOZA in het gebied van Jülich, aan kostbaarheden nog was overgebleven, in het kasteel geborgen, en DU TERRAIL had dus rijken buit te verwachten, als zijne onderneming gelukte.

Hij bespoedigde den marsch zijner ruiters zoo veel mogelijk, en bereikte spoedig Maastricht waar hij over de Maas trok. Den volgenden dag tegen den avond kwam hij in een klein boschje op een uur afstand van de stad. Daar liet hij halt maken, en verdeelde zijne troepen in twee deelen, waarvan hij het eene de vaandels en kleuren van den hertog van Kleef deed aannemen, terwijl het andere hunne roode sjerpen en pluimen behield. Hij had eene krijgslust bedacht, die hem te eerder voorkwam te zullen gelukken, daar dikwijls benden Spaansche of Hollandsche partijgangers invallen in onzijdig gebied deden en dit als vijandelijk land behandelden.

Naauwlijks stond de zon aan den hemel of alles was tot den aanval gereed, en er vielen vele schoten in het bosch alsof er een levendig gevecht werd geleverd. Dadelijk werd er in het fort van Erkelens allarm geslagen en het garnizoen kwam onder de wapenen. Op hetzelfde oogenblik kwam de afdeeling van DU TERRAIL, die met Kleefsche vaandels voorzien was, uit het bosch te voorschijn, en wendde zich naar het fort, alsof hij voor de vervolging der afdeeling met roode sjerpen de wijk moest nemen. Toen zij op een gewoone afstand van de muren waren aangekomen, kwam het garnizoen toe om de poorten te openen. De kommandant, bedrogen door het levendig van der Spanjaarden, die slechts met losse kruit op elkander schoten, liet terstond de poorten openen, en nam de valsche vlagtelingen op. In enkele oogenblikken maakten deze het garnizoen krijgsgevangen, en leverden het kasteel aan DU TERRAIL over, die eene aanzienlijke menigte levensmiddelen, acht stukken geschut, en grooten buit in hetzelve vond.

(Vervolg hierna.)

Correspondentie.

Het lager onderwijs in Nederland wordt niet geplaatst.

Advertentien.

Heden betiel van eenen **Zoon Vrouw** **A. M. ROUKENS**, geboren **BARONES VAN HAERSQLE**.
ARNHEM, den 6den Junij 1841.

P. A. VAN REES, Notaris te Nijmegen, is voornemens, op Zaterdag den 19den Junij 1841, des namiddags ten 3 ure, ten huize van den Eigenaarsse, de Weduwe **S. F. GAGEL**, te Gent, in het openbaar te doen veilen, om veertien dagen daarna te worden verkocht:

Een zeer ter nering staande **HUIS**, **ACHTERHUIS** en **ERF**, N°. 21, gelegen aan den **Bandijk**, onder **Gent**; bij het Kadaster bekend, onder Sectie B. N°. 97, groot 1 Roede en 80 Ellen.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen ten Kantore van opgemelden Notaris.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

BLOEMEN EN GEWASSEN IN POTTEN.

Op Zaterdag den 12den Junij 1841, des voormiddags ten tien ure, zal men te **Arnhem**, op de Binnenplaats achter het Stadhuis, publiek voor kontant geld verkoopen:

Eene uitmuntende **PARTIJ VAN BLOEMEN** en **GEWASSEN** in potten, welke daags voor den Verkoop, ter plaatse voornoemd, van des voormiddags ten tien tot des namiddags ten zes ure, voor een ieder te zien zijn.

G. W. TIKKEL

in het Galanterie-Magazijn, over het Logement de **Verfulde Arend** te **Arnhem**, heeft ontraagen een fraai en nieuw **ASSORTIMENT NIEUWIGHEDEN**, uit de voornaamste fabrieken van **Parijs**.

POSTWAGEN-ONDERNEMINGEN

CONCORDIA.

Dagelijksche dienst.

De Ondernemers berichten het geëerd publiek, dat hunne **Diligence**, welke thans om 7 uur s' morgens van **Amsterdam** vertrekt over **Utrecht** en **Amerongen** naar **Tiel**, **Nijmegen**, **Arnhem**, **Doersborgh** en **Zutphen**, te rekenen van den 15den Junij aanstaande, zal rijden als volgt:

VAN Amsterdam	des morgens	ten 9 ure.
» Utrecht	» namiddags	» 12½ »
» Wageningen	» omstreeks	» 4½ »
» Arnhem	» »	» 6½ »

Om aan te komen:

TE Tiel	des namiddags	omstreeks 5 ure
» Nijmegen	» »	» 7 »
» Arnhem	» »	» 6 »
» Doersborgh	» »	» 8 »
» Zutphen	» »	» 9 »

Op **Maandag**, **Donderdag** en **Zaterdag** rijdt deze dienst van **Zutphen** onmiddellijk door over **Kuurl** naar **Groenlo**, in directe verbinding met den Koninklijk-Prussischen Postwagen over **Vreden**, **Coesfeld** naar **Munster**, **Berlijn** enz. enz. vice versa.

Dezelfde staat te **Nijmegen** in onmiddellijk verband met den Koninklijk-Prussischen Postwagen naar **Cleef**, **Keulen** en verder geheel **Duitschland**.

Bovendien vertrekt dagelijks, des morgens ten 5 ure, van **Nijmegen** eene diligence over **Cleef** naar **Keulen**, welke te **Gelder** in verband staat met den Postwagen naar **Venlo** en **Maastricht**, en te **Cresfeld**, met die op **Dusseldorp**, **Elberfeld**, **Rheid**, **Vierssen**, **Gladbach** en andere grensplaatsen; en komt des avonds omstreeks 8 ure te **Keulen** aan.

In de richting naar **Amsterdam** blijven de uren van vertrek bepaald, als volgt: Op **Dingsdag**, **Vrijdag** en **Zondag** van **Groenlo**, s' morgens ten 3½ uur.

en dagelijks

VAN Doersborgh	s' morgens	ten 7½ ure
» Arnhem	» »	» 8 »
» Nijmegen	» omstreeks	» 10 »
» Wageningen	» »	» 9½ »
» Tiel	» »	» 11 ure, en
» Utrecht	s' namiddags	» 4 ure, om
TE Amsterdam	s' avonds	omstreeks 7½ ure aan te komen.

De ondernemers voornoemd,
D. ARIENS en **A. HOLSUM**.

Ten informatie mijner geëerde begunstigers dient, dat ik heden weder ontvangen heb een koning assortiment der nieuwste **MUZIEKWERKEN**.

Arnhem, den 7den Junij 1841.

P. DUNST,

STOOMJAGT STAD GORINCHEM,

VARENDE TUSSCHEN

Gorinchem en Middelburg,
EN OP ALLE DAAR TUSSCHEN GELEGEN PLAATSEN.
Dagen en uren van vertrek, gedurende de maand
JUNI 1841:

VAN GORINCHEM.

JUNI.

Dingsdag den 1	s' middags	ten 12 ure.
Vrijdag » 4	s' morgens	» 4 »
Zondag » 6	» »	» 5 »
Dingsdag » 8	» »	» 6 »
Vrijdag » 11	» »	» 8 »
Zondag » 13	» »	» 10 »
Dingsdag » 15	s' middags	» 12 »
Vrijdag » 18	s' morgens	» 3 »
Zondag » 20	» »	» 4½ »
Dingsdag » 22	» »	» 6 »
Vrijdag » 25	» »	» 8½ »
Zondag » 27	» »	» 10½ »
Dingsdag » 29	s' morgens	» 12 »

VAN MIDDELBURG.

JUNI.

Woensdag den 2	s' morgens	ten 10 ure.
Zaterdag » 5	s' middags	» 12 »
Maandag » 7	s' morgens	» 6½ »
Woensdag » 9	» »	» 8 »
Zaterdag » 12	» »	» 4 »
Maandag » 14	» »	» 6 »
Woensdag » 16	» »	» 9 »
Zaterdag » 19	» »	» 11 »
Maandag » 21	» »	» 12 »
Woensdag » 23	» »	» 7 »
Zaterdag » 26	» »	» 5 »
Maandag » 28	» »	» 7 »
Woensdag » 30	» »	» 8 »

De dagen op welke het watergetijde niet gunstig is, zijn door een kruisje aangewezen; doch zal, door de snelle vaart van het Stoomjagt, de overtocht alsdan echter weinig langer, dan gewoonlijk duren.

De Ondernemers alles hebbende willen aanwenden, wat tot gemak der reizigers kan verstreken, hebben gezorgd, dat, bij aankomst van het Stoomjagt, gelegenheid tot dadelijk vertrek op de volgende plaatsen, zal worden gevonden, als: aan het **Katsche Veer** en het **Zijpe**, naar **Goes** en **Zierikzee**; te **Zwijndrecht**, na het vertrek der **Dordrechtse** en **Moerdijkse** Stoombooten, naar **Rotterdam**; te **Gorinchem** naar **Utrecht**; terwijl te **Utrecht** de reizigers zich, tot vervoer naar **Gorinchem**, kunnen vervoegen bij **L. VERMEULEN**, op het **Vreeburg**.

Nader onderrigt te bekomen te **Dordrecht** bij **H. BUIJTENBERG**, bij de aanlegplaats van het Grootte Hoofd; te **Goes** bij **W. DE FOUW WZ.** en **K. BUIJTENDIJK** in de **Korenbeurs**; te **Zierikzee**, bij **F. J. VAN OPPEY** in het **Hof van Holland**; te **Bruinisse** bij **P. J. SORTER**; te **Middelburg** bij den Commissaris **N. M. VAN SOULEN**, en te **Gorinchem** bij den Commissaris **W. VAN OOSTERWIJK**, kantoor houdende in het Logement het **Rotterdamse Feerhuis**, zeer nabij de ligplaats van het Stoomjagt gelegen.

STOOMVAART

VOOR DER

NEDER- EN MIDDEN-RIJN,

GEVESTIGD

TE DUSSELDORP.

Dienstregeling voor de maand Junij, tot nadere aankondiging.

Vertrek van **Arnhem**, over **Freeswijk** naar **Rotterdam**: elken **Dingsdag** en **Vrijdag**, des morgens omstreeks 9½ ure, en

Van **Arnhem**, over **Dusseldorp** naar **Ments**: elken **Woensdag** en **Zaterdag**, des namiddags omstreeks 4 ure.

Nadere informatien bij de Agenten: te **Arnhem** bij **C. W. BALCK**.

RIJN EN WISSEL-

STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Dienstregeling voor de maanden April, Mei, Junij, Julij, Augustus & September 1841.

Van **Amsterdam** naar **Kampen**, behalve Dingsdags, dagelijks des morgens ten 6 ure.

Van **Kampen** naar **Amsterdam**, behalve Dingsdags, dagelijks des namiddags ten 3 ure.

Van **Amsterdam** naar **Arnhem** en **Keulen**, Maandags, Donderdags en Zaturdags des morgens ten 6 ure.

Van **Kampen** naar **Arnhem** en **Keulen**, Maandags, Donderdags en Zaturdags des morgens omstreeks 12 uur.

Van **Arnhem** naar **Keulen**, Zondags, Dingsdags en Vrijdags des morgens ten 6 ure.

Van **Keulen** naar **Arnhem** en **Amsterdam**, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags des morgens ten 6 ure.

Van **Arnhem** naar **Kampen** en **Amsterdam**, Zondags, Woensdags en Vrijdags des morgens ten 5 ure. In correspondentie met diligence-diensten van **Kampen** over **Zwolle** naar **Groningen**, **Almelo**, **Oldenzaal**, **Bentheim**, **Enschede** & **Munster**, en van **Amsterdam** over **Haarlem**, 's **Hage** en **Delft** naar **Rotterdam**, breeder omschreven bij affichen.

Nadere informatien aan de Kantoren van Heeren Agenten der Maatschappij en aan de Kantoren der corresponderende diligence-ondernemingen.

Door **J. F. THIEME**, te **Nijmegen**, is gedrukt en alom verzonden:

EEN NIEUW BOEK

DOOR

C. H. CLEMENS.

17 vel druks in groot 8vo., op velin papier met Steendruk-titel, a f 2,75

De heer **C. H. CLEMENS** zegt van hetzelfde, dat het waarschijnlijk het laatste werk zijn zal, dat van hem te wachten is, daar zijne verminderde lichaamskrachten hem danig bezigheid zullen blijven verbieden. Z. Ed. noemt dit werk: een **dwaas** en toch **wijs**, een **luimig** en nogtans **ernstig** Boek, en hoopt dat zijne lezers na de leetuur zullen zeggen: dat het ook een **nuttig** Boek is.

G. VAN ELDIK THIEME, Boekhandelaar te **Arnhem**, heeft uitgegeven en alom verkrijgbaar gesteld:

DE VELUWE,

Eene Wandeling van **O. G. HELDRING** en **R. H. GRAADT JONKERS**. f 1,65.

Bij de meesten, die jaarlijks **Arnhem's** en **Nijmegen's** omstreken komen bezoeken; is de **Veluwe** weinig; en dan nog wel eens ongunstig bekend. Zij is evenwel rijk aan natuur-schoonheden en geschiedkundige berinneringen, en niemand zal het zich beklagen, ook dat gedeelte van het schoone **Gelderland** bezocht te hebben. Het boekské, hetwelk hier het publiek wordt aangeboden, zal den reizigers zeker geen onwelkome gids zijn.

Marktprijzen.

NIJMEGE, 7 Juni 1841.

Het begin onzer graanmarkt van heden vertoonde een flauw aanzien; men vorderde voor **Tarwe** algemeen hogere prijzen, terwijl benoodigden zelfs de vorige prijzen niet wilden besteden. Het bleek echter al spoedig, dat de aanvoer niet geëventueeld was aan de behoefte, waardoor de prijzen eene klimmende beweging aannamen, en de ter veil zijnde **Tarwe** zeer vlug opruimde; **Hooglandsche** f 9.10 à f 9.60; goede **Kleef-sche** en **Inlandsche** f 8 à f 8.60, afwijkende kwaliteiten f 7.50 à f 7.75. — **Rogge** ging van f 4.50 à f 5.70 vlug af. — **Gerst** zonder handel. — **Haver** vond minder begeerte en is van f 2.30 à f 2.70 slepende afgegaan.

In andere artikelen niets gepasseerd.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Juni 1 El 7 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

MAANDAG 7 JUNI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4½ u.
NEDERL., Werk. Schuld à 2½ pCt.	51½		
Dito Dito . . . » 5 »	99½	100	100
Uitgestelde Schuld . . . »			
Kansbiljetten f	24½		
Amortisatie-Syndicaat. à 4½ pCt.	90½	90½	90½
Dito Dito . . . » 3½ »			
Handelmaatschappij . . . » 4½ »	165	165½	165½
Nieuwe Dito . . . » 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . . . » 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	97½		
Spoorweg Haarlem . . . »	92		
Aand. Rijn-Spoorweg . . » 4½ »	94½		
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJ. Leening Ardoins » 5 »	21½	21½	21½
Dito onbep. stuk. . . » 5 »			
Passive »			
Deferred »			
Fransche Uitgestelde »			
PORTUGAL. Oblig. tel. ond. » 3 »			
RUSL. H. & C. 1798, 1816. » 5 »	104½	104½	104½
Dito 1828, 1829 . . . » 5 »	104½		
Dito 1831, 1833 . . . » 3 »	98		
Oblig. bij Hope . . . » 4 »	87½		
Oblig. te Londen . . . » 5 »			
Dito te Hamburg . . . » 5 »			
Inschrijving in Assigu. » 6 »			
Certific. van dito . . . » 6 »	68½		
POLJ. Aandeel. à f 300 »			
Dito à f 500 » »			
OOSTER. Aand. à f. 100 » f			
Dito à f 250 » »			
Metalliek » »	105½		
Dito » »			
Dito » »			
BRAZILJ. Dito Dito » 5 »	71½		

Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.